

برک سبزنامه شماره ۱۶۷

روشنک: (شعر از عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه می دلدار
به تجلی است از در و دیوار
این تماشای جو سگری کوبی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد حسن کسایی نغماتی درمیه اصغمان به یادگاری می نوازد.

روشنک: (شعر ۹)

(ای مرغ سحر عشق ز پروانه یا موز) ۲ کان سوخته را جان شد و آواز نیاید

آقای کسایی بچنان به سلو نوازی ادامه می دهد.

روشنک: (شعر مولانا)

(حیلت را کن عاشقا) ۲ دیوانه شو، دیوانه شو
و ندر دل آتش در پروانه شو پروانه شو

آقای کسایی بچنان شونندگان را مخطوط می دارد.

روشنک: (شعر ۹)

(غنیستی شمرا می شمع) ۲ وصل پروانه
که این معامله تا صبحدم نخواهد ماند

استاد کسایی نغماتی ضربی به تنهایی اجرامی کند.

روشنک: (شعر ۹)

(پروانه ام و عادت من سوختن خویش) ۲
تپاک نگر دم دل من آسوده نگرود

آقای کسایی بچنان به سلونوازی ادامه می دهد.

روئنگ: (شعر ۹)

پروانه صفت چشم بر او دوخته بودم ۲ وقتی که خبردار شدم سوخته بودم

آقای کسایی بچنان به نوازندگی ادامه می دهد.

روئنگ: (شعر ۹)

ای شمع بزم دوش چرامی کریتی ۲ پروانه عاشق است تو سرگرم کیتی

آقای کسایی بچنان دوستان صاحب دل را برای می کند.

روئنگ: (شعر از صائب تبریزی)

مانام خود به صفحه دلها ستوده ایم از دفتر جهان ورق باد برده ایم
(از صبح پرده سوز خدایا بخار) ۲ این رازها که ما به دل شب سپرده ایم
حرفش نیک و بد که در آینه دیده ایم ۲ صائب ز لوح خاطر روشن ستوده ایم

استاد رضا ورزنده با قوت تمام در آمد اصفهان را آغاز کرده و پس به همراه آقای اقتحاح آهنگ
ساقی نامه را می نوازند.

عبدالوهاب شهیدی: (ساقی نامه شرف جهان قزوینی)

بیاساقی بزم مستان بیا بیاقبده می پرستان بیا
به مستی دمی آشنا کن مرا وزین خود پرستی رهائی کن مرا
بیاساقی آن خون رنگین تاک که خون غم و غصه ریزد به خاک
به من ده که از یار کیتی بدم در این بزم، خون می خورم همچو جام

تحریر آواز:

سرود منغنی بہ آواز نرم
بہ جوش آورد خون دل ہای کرم

یک میت بشل آواز آمدہ.

سرود منغنی بہ آواز نرم
بہ جوش آورد خون دل ہای کرم

یا زمانہ فراموش کن
زمانی زنی، نغمہ کی گوش کن

پیالہ زجانی خبر می دہد
نی از آشنائی خبر می دہد

”شرف“ طی کن اظہار افغندی
چو جواز کمر بند و در بندگی

استاد رضا ورز زنده و استاد ناصر اقلح نغانی ضربی یادگاری نوازند و پس در آمدہ.

آواز عبدالوہاب شہیدی:

بسم چون دل ز تاب و تب بسوزد
ز آہم بر فلک لولک بسوزد
(چنان از سوز دل) ۲ شوق غالب گشت
(کہ ترسم) ۲ جامہ امی از غالب بسوزد

روشک: (شعر از عراقی)

(زیب کہ زد گاہت نو مید نکر دو باز) ۲
آن کس کہ بہ امید بر خاک درت افتد

این ہم برک سبزی بود تھخہ درویش، علی نگہ دار شما.

کونندہ آقا زادیو:

آنچہ شنید برک سبز شمارہ ۱۶۷ بود کہ با شرکت آقایان کسایی و عبدالوہاب شہیدی تنظیم
یافتہ، آہنگ بیات اصفہان و ساقی نامہ، ایات ساقی نامہ از شرف جہان قزوینی، کونندہ روشک.

مدت اجرائی برنامہ ۲۶ دقیقہ و ۵۲ ثانیہ است.

توضیحات:

در این برنامه آقای شهیدی اشعاری از شرف جهان قزوینی را که از ساقه نامه های معروف است «ماید اصفهان و گوشه ساقی نامه می خواند و آقای رضا ورزنده او را همراهی می کند، آقای ناصر اقتلاح هم در مطلع کوناگون بکلماری دارد ولی متأسفانه در معرفی برنامه علاوه بر آقای اقتلاح که نوازنده تنبک بوده نام نوازنده سنتور آقای رضا ورزنده هم فراموش شده و از سراسرندگان دیگر که در برنامه شعرشان دکلمه شده حرفی به میان نیامده ولی گوینده برنامه که خانم روشنگر بوده از اشعار صائب دکلمه کرده است، ولی دو بیت آواز که در پایان اجرا شده در معرفی ذکر نشده در ابتدای برنامه در خلال سلونوازی های آقای کسایی تک بیت بانی دکلمه شده که در معرفی به آن اشاره نشده آقای شهیدی در سانه کلمای ۲۱۴، ۲۴۶، ۲۴۷ ساقی نامه و معنی نامه اجرا کرده که از نظر اجرا نوع شعر با این برنامه فرق دارد. این برنامه از شبکه سراسری رادیو برنامه دل انگیزان نیز پخش شد ولی در آن برنامه هم اشاره ای به نوع کلمها و شماره آن نداشت و نگارنده هم چون اصل برنامه را در اختیار نداشتم تصویری کردم شاید از نوع یک سانه گل باشد ولی بعد که اصل اثر بدست آمد لااقل نوع برنامه و شماره آن مشخص شد، حال از نظر اشعار دوستان علاقه مندی توانند یکسری را انجام دهند.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش